

LEDER

Flekssikkerhed: den sociale tryghed skal sikres

Lissabon Dagsordenen fra 2000 fastsatte de økonomiske mål for EU som fuld beskæftigelse grundlagt på økonomiske vækst, konkurrenceevne, flere kvalitetsjobs og større social sammenhæng.

Det har været tydeligt i flere år, at disse mål ikke er nået. Arbejdsløsheden bliver ved med at være stor og de økonomiske strategier der fokuserede på konkurrenceevnen har ikke haft nogen indflydelse på den sociale udstødelse. Faktisk er fattigdomsniveauet i EU forblevet uacceptabelt højt siden Lissabon.

Revideringer af Lissabon Strategien er blevet ved med at fokusere på konkurrenceevnen og har givet overdreven socialforsorg skylden for at Lissabon målene ikke blev nået.

I dette politiske dødvande, bliver flekssikkerhed nu fremhævet som løsningen, der på det nydeligste kombinerer en radikal liberalisering af arbejdsmarkedet, mens den bevarer den Europæiske Sociale Model.

Der, hvor man allerede har et stærkt socialvæsen som i Danmark, flekssikkerhedens hjemland, er det et velfortjent argument. Men, den offentlige debat om flekssikkerhed har i høj grad præciseret de fleksible foranstaltninger, der skal indføres på arbejdsmarkedet, mens man har været meget lidt præcis i forhold til hvilke sociale tryghedsforanstaltninger, der skal styrkes og opbygges.

Kendsgerningen er, at "sikre overgangsperioder" mellem jobs, fra uddannelse til arbejde, eller fra arbejdsløshed til arbejde, vil blive afgjort af styrken i det sociale sikkerhedsnet i hvert enkelt medlemsland. De skal forhandles og sikres trin for trin. Indtil der kommer helt klare anvisninger på den sociale tryghedsside af flekssikkerhed lighedstegnet, er fagforeninger, samfundsengagerede NGOer og andre, berettigede i deres modstand mod at deltage i en proces, der fuldstændig ligner den gamle liberaliseringsdagsorden udklædt som en social model.

Philip O'Connor
Formand for EAPNs Specialgruppe om Beskæftigelse

ET SOCIALT INTEGRERET ARBEJDSMARKED?

INDHOLD

Et socialt integreret arbejdsmarked?

- Beskæftigelsen i den Europæiske Union: med deltagelse af de samfundsengagerede NGOer?
- Hvordan ser EAPN på beskæftigelsesproblemer?
- Interview med John Monks: "Den europæiske samfundsdialog, driver moderniseringen og forandring"
- Hvad er den europæiske samfundsdialog?
- UKs fleksible arbejdsmarked – kan det bruges?
- Kvalitet i beskæftigelse eller anstændigt arbejde?
- "Ungarsk Fleksikkerhed" – virkelighed, bekymringer, lærestreger
- Arbejdsløshedsprocenten i Europa i 2005
- Fleksikkerhedsdebatten i to europæiske organisationer

Fleksikkerhed i centrum af den europæiske debat

Nyheder fra Portugal

- Fattigdom i Portugal: "Portugal mangler stadig en kultur for indslusning"
- Spotlys på EAPN Portugal
- EAPN Portugal præsenterer det portugisiske formandsskab med konkrete forslag om at styrke den sociale indslusningsstrategi

Beskæftigelsen i den Europæiske Union: med deltagelse af de samfundsorienterede NGO'er?

EAPN er for tiden engageret i de store europæiske debatter om "moderniseringen" af arbejdsmarkedet, der giver sig udtryk i sammenstød af visioner i forhold til hovedspørgsmålene om globalisering og uligheder i EU, og forskellige måder at undgå og klare fattigdom og social udstødelse på, i vore samfund. Mens beskæftigelse stadig hovedsageligt er et nationalt ansvar, bringer betingelserne i den europæiske debat, overordnede tendenser, og politiske tilnærmelser i Europa frem i lyset. Lissabon strategiens Åbne Koordinationsmetode om beskæftigelse er med til at forme denne udveksling, og giver national politikken en fremtrædende plads. Det burde også give alle de medvirkende en mulighed for at gå et skridt tilbage og stille spørgsmål til den politiske retning der er taget, selv om det ikke altid sker.

Men, nu er det anerkendt, at beskæftigelse og social politik skal passe sammen, hvis de forskellige beslutninger skal kunne fungere. Dette er medvirkende til at give de samfundsorienterede NGO'er en stemme, igennem at informere om beskæftigelsesspørgsmål både i forhold til deres know-how om, hvordan man får ting til at virke, og deres krav om respekt for de fundamentale rettigheder.

Beskæftigelse og social politik skal hænge sammen, hvis de udarbejdede metoder skal kunne fungere

Kommissionen er ved at færdiggøre en kommunikation om "fleksibilitet" til slutningen af juni 2007, der nøje vil planlægge en målbevidst strategi til at styrke både arbejdsfleksibilitet og tryghed i jobbet, og som skal tilskynde medlemslandene til at blive enige om et sæt fælles regler ved slutningen af året. Kommission vil sikkert foreslå en afbalanceret indfaldsvinkel. Men hvordan kan

medlemslandene gennemføre det, når de bliver presset til liberalisering og noget-for-intet-aftaler om tvungen fleksibilitet? Vil de være i stand til at hjælpe dem, der har svært ved at få et arbejde, eller som arbejder, men stadig er fattige og udstødte? Både EAPN og den Europæiske Platform for Samfunds NGO'er har taget et standpunkt, som svar på det Grønne Dokument fra marts 2007 om modernisering af loven om arbejde, men også om fleksibilitet generelt, idet de kræver håndhævelsen af de fundamentale rettigheder og en vidtrækkende debat.

Aktiv arbejdsmarkedspolitik, eller igangsætter politik, fylder også meget i medlemslandenes diskussioner. Tilbage i 2005, fremsatte EAPN kriteriet for "sund aktivering" der på en effektiv måde spiller ind i og fremmer den sociale sammenhængskraft, hvor den sociale økonomi spiller en stor rolle. Vi ønsker ikke en "aktiverings" politik, der kun stigmatiserer og ekskluderer de arbejdsløse.

Disse forbehold har noget at gøre med det "aktive inddragelses" koncept, som den europæiske kommission lancerede i 2006¹. Det kombinerer "en forbindelse til arbejdsmarkedet med muligheder for arbejde eller erhvervsrettet oplæring, indkomststøtte på et niveau, der er tilstrækkeligt til at folk kan leve i værdighed, og bedre adgang til ydelser, der kan være med til at fjerne nogle af de forhindringer, der opleves af nogle mennesker og deres familier, ved at komme ind i det "pulserende samfund". Vi støtter denne integrerede fremgangsmåde, men forlanger at målene for hver bestanddel bliver sat høje og rettighedsbaserede.

Trækkraften i disse debatter afhænger af hvordan vores europæiske og nationale aktiviteter hænger sammen, og vores evne til at være stemmen for de berørte, og en organiseret civil dialog der spiller ind i samfundsdialogen om beskæftigelsesproblemer.

Claire Champeix
EAPN Medarbejder for politiske anliggender

¹ Kommunikation fra kommissionen angående en EU konsultation om aktivering til at fremme den aktive integrering af de mennesker, der er længst væk fra arbejdsmarkedet. COM 2006 44 (Final)

Hvordan ser EAPN på beskæftigelsesproblematikken?

Eftersom EAPN fuldt og fast tror på at fattigdom og social udstødelse er et mangesidet problem, har beskæftigelse været hovedpunktet på dagsordenen siden netværket blev grundlagt. En speciel arbejdsgruppe om "adgang til beskæftigelse" for fattige blev nedsat på et tidligt tidspunkt. Med tiden er horisonten udvidet mod en mere generel forbindelse mellem indslusning og beskæftigelse, og især, hvordan en beskæftigelsespolitik fremmer indslusning.

Beskæftigesspecialgruppen sammenkæder nu 17 medarbejdere fra EAPNs nationale netværker - der alle er aktive indenfor områder som jobsøgning, oplæring, samfundsøkonomi osv. - og tre repræsentanter fra europæiske organisationer, der er udnævnte for tre år. Medlemmerne mødes ca. tre gange om året, enten alle eller kernegruppen, og i mellemtiden arbejdes der via e-mail.

Aktiviteterne er delt op i udvekslinger om erfaringer og ekspertise, og arbejdet med at informere både europæiske og nationale beskæftigelsesplanlæggere. Den sammenfatter dette arbejde med andre specialgruppers arbejde om indslusningspolitik og Strukturfondene, til at lægge ind i netværkets generelle politiske ståsted.

Gruppen giver regelmæssigt sine analytiske input til Lissabon Strategiens beskæftigelsesdel, men kommer også med egne initiativer, som "Stemmer fra Fattigdomslinjen" en bog med personlige fortællinger om beskæftigelse af mennesker, der er i vanskeligheder.

Claire Champeix
EAPN Medarbejder for politiske anliggender

Mere information på EAPNs webside, Den Europæiske dagsorden/ Beskæftigelse

Den europæiske samfundsdialog, driver moderniseringen og forandring"

Samfundsdialogen er et fundamentalt element i den europæiske samfundsmodel, der har muliggjort fremskridt på mange beskæftigelsesrelaterede områder. Hvor står den i dag? Vi talte med John Monks, Generalsekretær i den Europæiske Fagforenings Sammenslutning (ETUC).

Hvad har den europæiske samfunds dialog opnået indtil nu?

John Monks: Den europæiske samfundsdialog (ESD) har ført til mange aftaler. De første tre rammeaftaler om forældreorlov (1995), deltidsarbejde (1997) og fast-tids kontrakter (1999) blev optaget i Fællesskabets love via Rådets direktiver. I 2002, afsluttede de europæiske sociale partnere deres første selvstændige aftaler, hvis gennemførelse på det nationale niveau var betroet til de sociale partnere selv. Denne nye fremgangsmåde gav plads for afslutningen af to vigtige rammeaftaler om telearbejde (2002) og om arbejdsrelateret stress (2004), et rammearbejde for aktiviteter for udviklingen af livslange færdigheder og kvalifikationer (2002) og et rammearbejde for aktiviteter om lighed mellem mænd og kvinder (2005). Endelig (april 2007) har de europæiske sociale partnere underskrevet en frivillig rammearbejdsaftale om chikane og vold på arbejdspladsen.

Hvor står den Europæiske Fagforenings Sammenslutning i forhold til fleksikkerhed?

JM: Først og fremmest, hvad menes der med fleksikkerhed? Det betyder at opnå en socialt acceptabel balance mellem arbejdernes velfærd

og virksomhedernes behov. Fleksikkerhed er blevet et meget vidt diskuteret koncept i den seneste tid i debatter, hvor ETUC er kommet med sine definitioner.

ETUC har **syv** nøgle principper som basis for måden at gribe fleksikkerhed an på:
- kampen imod uholdbare jobs og for kvalitetsarbejde:

- "opadgående" fleksibilitet og bedre organisering af arbejdet;
- sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af beskæftigelseslovene, suppleret med politikker der fremmer opadgående bevægelighed;
- en vid indfaldsvinkel til at balancere fleksibilitet med tryghed, uden at fokusere på én model for fleksikkerhed;
- forbedre den sociale tryghed og velfærd;
- integrere fleksikkerhed med macro-økonomiske politikker, der fremmer vækst og skaber flere jobs;
- forbedre samfundsdialogen og den kollektive forhandling.

Hvad er emnerne for jeres 2007 kongres?

JM: Banneret for den elvte ETUC kongres (Sevilla, 21.- 24. maj) sammenfatter vore politiske prioriteter " **I offensiven – for et Socialt Europa, Solidaritet, Bæredygtighed**". ETUC har til hensigt at gå i offensiven for at få mere indflydelse på rammerne for den europæiske politik. Arbejdet har koncentreret sig om at give frisk drivkraft til et socialt Europa gennem fuld beskæftigelse, kvalitet i beskæftigelse, fremme lige muligheder og social beskyttelse. Vi har også gjort social sammenhæng en prioritet, der ikke kan forhandles, fordi EU må afskaffe fattigdom og diskrimination så borgerne kan leve et anstændigt liv. Bæredygtig udvikling har også været vigtig i debatten. Vi ønsker at EU tager nogle kraftige forholdsregler til at takle klimaforandringer.

Interview: Audrey Gueudet

Mere information på ETUCs:
<http://www.etuc.org/>

Hvad er den europæiske samfundsdialog?

Den europæiske samfundsdialog (ESD) er nedskrevet i Romtraktaten, og omfatter de europæiske sociale partners diskussioner, forhandlinger og fælles aktioner, som de foretager sig i spørgsmål angående beskæftigelse og sociale anliggender.

På EU niveau, er **arbejdere** repræsenteret af den Europæiske Fagforenings Sammenslutning (ETUC). **Medarbejdere** er repræsenteret af tre forskellige organisationer: BusinessEurope, Det Europæiske Center for Foretagender med Offentlig Medvirken og af Foretagender af Generel Økonomisk Interesse (CEEP) og den Europæiske Håndværksforening for Små og Mellemstore Foretagender (UEAPME). Samfundsdialogen for sektorer forestås af den Europæiske Industris Sammenslutning.

De sociale partnerkonsultationer er organiseret gennem to obligatoriske faser. Først, konsulteret kommissionen de sociale partnere om en mulig retning for en Fællesskabs handling; derefter konsulterer den dem om handlingens indhold. Hvis partnerne, efter disse to faser ikke kan blive enige om opstarten af de tosidige forhandlinger, men kommissionen stadig mener at denne handling er ønskværdig, fremkommer den med et forslag.

Hvert år siden 1997 er de sociale partnere også blevet inviteret til at deltage i et treparts socialt topmøde, der består af repræsentanter for det indeværende formandskab for Rådet, de to kommende formandskaber og kommissionen. Oprettelsen af et treparti socialt topmøde repræsenterede et bemærkelsesværdigt politisk trin, fordi det anerkender den rolle som treparti konsultationer spiller på det højeste niveau i den europæiske beslutningstagning. De områder treparti konsultationerne omfatter, er makroøkonomisk dialog, beskæftigelse, social beskyttelse, uddannelse og oplæring.

Mere information om den sociale dialog:

http://ec.europa.eu/beskæftigelse_social/social_dialogue/index_en.htm

UKs fleksible arbejdsmarked – er det egnet?

UK er det fjerde rigeste land i verden og har den højeste beskæftigelsesprocent af G8 landene. Samtidig med har UK et af de værste renomméer med hensyn til børnefattigdom i de vestlige lande og rapporter viser UKs ulighed i indkomst, lave lønninger og et højt antal af husstande uden arbejde. Hvad kan UKs "fleksible" metode overhovedet bidrage til arbejdsmarkedet med i forhold til sådanne resultater?

UK, er mange af de fattigste mennesker ikke

i betalt arbejde og den behovsafprøvede indkomststøtte og de arbejdssøgendes tilskud er blandt de laveste indtægtsbidrag i EU.

Men, UK har passeret beskæftigelsesmålet på 70% og sigter nu på en 80% beskæftigelse. Beskæftigelsesprocenten er meget lavere for ene-forældre, handicappede og nogle etniske minoritetsgrupper.

Regeringen regner med at en yderligere reform af understøttelser i forhold til arbejdsalder og tilskyndelse til arbejde er nøglen til at reducere antallet af mennesker på understøttelse for manglende evner, til at få flere ene-forældre i betalt arbejde og til at forhøje antallet af ældre arbejdere.

UK har nu høje og stigende fattigdomsniveauer, især for de allerfattigste. Regeringen forsvarer sine velfærdsreformer med at hævde, at 'arbejde er den bedste vej ud af fattigdom'. Men, i halvdelen af de fattige husstande er der allerede én, som arbejder. Regeringens strategi med at få forældre i betalt arbejde og få arbejde til at betale sig ved en kombination af understøttelsesreform og skattecredit til at fylde på for lavt betalt arbejde har været en succes for en højere beskæftigelsesprocent. Men, regeringen har ikke fokuseret på kvalitet eller bæredygtigt arbejde.

Den britiske regering har ikke fokuseret på kvalitet eller bæredygtigt arbejde

Nogle af problemerne ved regeringens 'aktive arbejdsmarkeds' metode er at:

- De fattigste mennesker får mindst eller overhovedet ikke noget ud af regeringens strategi med skatte og andre fordele til 'arbejde betaler sig'.
- Til trods for den nationale børnepasningsstrategi, er mødres mulighed for at tage betalt arbejde alvorligt begrænset fordi der mangler gode og billige børnepasningsmuligheder.
- At få et betalt arbejde garanterer ikke at man kommer ud af fattigdom. 1,7mill. børn,

halvdelen af alle de fattige i 2004/5, tilhørte arbejderfamilier, og 80% af dem boede i husstande med to forældre.

- Lønniveauer er holdt nede, især i bunden af arbejdsmarkedet på grund af dårlig beskyttelse i beskæftigelse og en stærk indenrigs migration, der skaber konkurrence om jobbene for de lavt uddannede.
- I det nogle etniske minoritetsgrupper bliver diskriminerede er de særligt i farezonen med hensyn til fattigdom p.g.a. manglende indtægter.

Det andet element i regeringens metode til høj beskæftigelse fokuserer på "oplæring", som en måde at formindske fattigdommen på. Men, de britiske arbejdsgiveres dygtighed til at føre en 'ansættelses og fyre' kultur, forhindrer tilskyndelserne til oplæring. Adgang til ofte velkvalificerede unge indvandrere og studerende forhindrer ethvert behov for at fokusere på andre ugunstigt stillede grupper som leverandører til beskæftigelse.

Uden den nuværende regerings omfordeling til familier gennem børnefattigdomsstrategien, ville fattigdom og uligheden have været endnu værre. Men, alt i alt ser det ud til, at velfærdsreformen har haft mere indflydelse på lønningskonkurrencen og på fattigdomsrisikoen end på at få folk ind i en fremtid med større færdigheder og større værdi. Afhængigheden af arbejdsgivernes frivillige tilskyndelse til at levere med hensyn til investeringer, færdigheder og bygning af huse, ser ud til at være totalt fejlbedømt.

I det 21. århundrede kan man beskrive Britens ubalancerede, forurenede økonomi og samfund, med et typisk regeringssyn på fattige folk og socialforsorg - 'duer ikke'.

Katherine Duffy
De Montfort University
Frivillig for EAPN og Forkvinde for UKs
Socialpolitiske Specialgruppe

Kvalitet i beskæftigelse eller anstændigt arbejde?

Interview med Ramón Peña-Casas, Sociolog, Det Europæiske Samfundsobservatorium

Der er to begreber, der svæver rundt i de europæiske debatter i dag - "kvalitet i beskæftigelse" og "anstændigt arbejde". Hvad er forskellen?

Det er oprindeligt totalt forskellige begreber, i betydning ...og af interesse for EU. I 2001, satte EU sig for at undersøge forandringer i kvaliteten i beskæftigelse grundlagt på et sæt specifikke indikatorer². Forbedring af kvalitet og produktivitet var en af de tre tværgående beskæftigelsespolitiske mål for perioden 2003-2005. Dette sæt indikatorer eksisterer stadig, men fokus har bevæget sig noget væk fra dette aspekt nu til dags. "Anstændigt arbejde" er et begreb, der blev udviklet af den Internationale Arbejder Organisation³ (ILO), som del af en generel måde at globalisere princippet, der viser tilbage til ILOs internationale aftaler. Denne fremgangsmåde er mindre omfattende end den europæiske, da den er baseret på mere begrænsede og vage indikatorer, som der ikke er nogen politisk konsensus for.

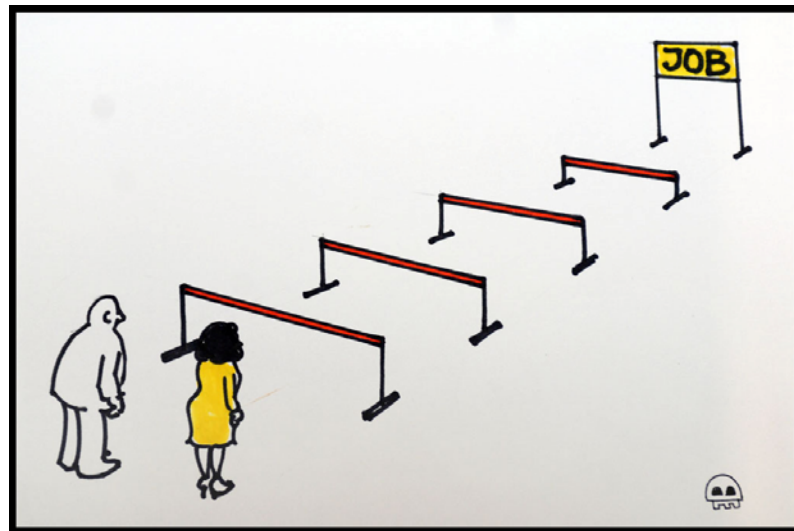
Du argumenterer for at begrebet "kvalitet i beskæftigelse" skal holdes i live. Hvorfor?

Det er rigtigt af EU at støtte ILOs " dagsorden for anstændigt arbejde" fra et internationalt synspunkt, især på handels- og det udenrigspolitiske område. Men, det er i høj grad irrelevant indenfor EU. De fleste medlemslande har ratificeret de relevante konventioner og overført dem til deres nationale love. At prøve på at indsætte internationalt relevante indikatorer, resulterer i værdier der uundgåeligt er meget lave i forhold til de europæiske vilkår. "Anstændigt arbejde " er ingen erstatning for den mere ambitiøse politiske målsætning om at forbedre kvaliteten i beskæftigelse. "Anstændigt arbejde" repræsenterer kun en svagere version af kvalitet i beskæftigelse, som allerede er bredt accepteret i EU.

<http://www.ose.be/>

² Se Kommissionens Kommunikation "Forbedre kvaliteten i arbejde: en redegørelse for de sidste fremskridt" COM (2003) 728 final

³ For mere information, se i LO website: www.ilo.org

**“Ungarsk fleksikkerhed” –
virkelighed, bekymringer,
lærestreger**

I Ungarn anser mange mennesker, især langtidsarbejdsløse, dårligt betalt og arbejde af dårlig kvalitet som et realistisk alternativ til at være socialhjælpsmodtager. Begrebet "fleksikkerhed" er næsten kun relevant for disse udsatte grupper. Hvad kan der gøres for at give dem mere tryghed og bedre arbejdsbetingelser? Fleksikkerheden overlapper problemet med at få arbejdet til at betale sig for denne lavere del af arbejdsstyrken.

Det traditionelle ungarske landskab

De tre traditionelle hovedkomponenter for støttet beskæftigelse i Ungarn er, beskyttede beskæftigelses projekter for handicappede, offentlige arbejds ("workfare") programmer og midlertidigt støttede arbejdsprogrammer for specielle målgrupper som Romaer og ene- forældre.

Bredt set ser deltagerne disse programmer som en mulighed for indtægt og social status. At deltage i disse støttede projekter er bedre end at være arbejdsløshed.

Men set i et bredere perspektiv, ser det ikke ud til at disse traditionelle elementer fungerer ordentligt. Beskyttede og udpegede beskæftigelsesprogrammer er stærkt statsstøttede, og er derfor afhængige af et begrænset offentligt budget, der kun kommer nogle få til gode.

I et land, hvor beskæftigelsen er under 60%, beskytter statsstøttede programmer deltagerne mod konkurrence og produktions udfordringer. Beskyttet beskæftigelse anses som den "anden liga" på det ungarske job marked, der blokerer adgangen til "første ligaen". Hvor nyttige beskyttede beskæftigelsesmuligheder end er, tilbyder de kun dårlige individuelle og sociale udsigter.

Nye udsigter – målrettet nedskæringer af beskæftigelsesudgifter til udsatte grupper

En ny generation af beskæftigelsesprojekter er for nyligt dukket op på den ungarske scene. I hovedsagen drejer det sig om, at der hvor produktionsrisikoen ved at ansætte ugunstigt stillede personer er for høj for arbejdsgiverne på de åbne markeder, må arbejdspolitikken dele risikoen med arbejdsgiverne ved at nedsætte omkostningerne for beskæftigelse (dvs. målrettet skat og fradrag i den sociale sikkerhed, osv.).

Den politiske konklusion blev, at den ungarske regering indførte nye programmer (Start, Start+, Start Extra, osv.), der tilbød skatte- og socialforsikrings nedsættelse til de arbejdsgivere, der var villige til at ansatte nye mødre, der skulle tilbage på arbejdspladsen, lang-tids arbejdsløse "ældre arbejdere", unge der forlod skolen fra kriseramte regioner og fag, osv.

Disse nye initiativer er lovende, men beviser på hvordan de virker venter vi stadig på.

Fremtidsudsigter og lærestreger

Skattelettelser i forbindelse med nyansættelser vil givet have en positiv, øjeblikkelig indvirkning på den samlede, lang-tids arbejdsløshedssituationen, men skaber sikkert ikke vedvarende jobs, da de nyansatte givet vil blive fyret når den statsstøttede periode ophører.

En meget vigtig ting, der bør gøres, er at se nærmere på beskæftigelsesomkostningerne, især lette skatte- og indtægtsbyrden på de dårligt betalte jobs. Med en sådan politik kunne man bringe omkostningerne ved en lovlig beskæftigelse på linje med omkostningerne af den ikke-registrerede beskæftigelse på de dårligt betalte områder. En sådan udlægning kunne være en vigtig måde at forbedre

trygheden for de dårligt betalte: at illegale dårligt betalte jobs tilbage på den lovlige vej!

Visse problematiske områder har brug for særlige foranstaltninger. Den vigtigste er støtte til mobilitet og pendling for mennesker, der lever i de mest ufordelagtige landområder og en speciel status for folk, der er ansat i små foretagender og selvansatte mikroforetagender.

Den mest udfordrende og provokerende lærestreg fra Europa er, at mindre regulerede arbejdsmarkeder ikke alene er mere dynamiske, men også mere inklusive. Med andre ord: fleksikkerhed bør delvis omfatte liberalisering (lette byrden af arbejdsregler), men bør også kombineres med større sikkerhed for udsatte arbejdere (ikke nødvendigvis gennem reglementer for arbejde!).

Sat op imod disse mål, er der grund til at kritisere det fremskridt der er opnået indtil nu: Ungarn har stadig meget at lære om "fleksikkerhed"...

Dr Balázs Krémer
Debrecen University

Arbejdsløshedsprocenten i Europa i 2005 (% af arbejdskraften på 15+)

	Totalt	Mænd	Kvinder
Østrig	5.2	4.9	5.5
Belgien	8.4	7.6	9.5
Bulgarien	10.1	10.3	9.8
Cypern	5.2	4.3	6.5
Tjekkiske Republik	7.9	6.5	9.8
Danmark	4.8	4.4	5.3
Estland	7.9	8.8	7.1
Tyskland	9.5	8.8	10.3
Irland	4.4	4.6	4.1
Finland	8.4	8.2	8.6
Frankrig	9.7	8.8	10.7
Grækenland	9.8	6.1	15.3

Ungarn	7.2	7	7.4
Italien	7.7	6.2	10.1
Letland	8.9	9.1	8.7
Litauen	8.3	8.2	8.3
Luxembourg	4.5	3.5	5.8
Malta	7.3	6.5	9
Holland	4.7	4.4	5.1
Polen	17.7	16.6	19.1
Portugal	7.6	6.7	8.7
Rumænien	7.2	7.8	6.4
Slovenien	6.5	6.1	7
Slovakiet	16.3	15.5	17.2
Spanien	9.2	7	12.2
Sverige	7.8	7.9	7.7
United Kingdom	4.8	5.1	4.3
EU 27	8.7	7.9	9.7

Kilde: Eurostat

Fleksikkerhedsdebatten i to europæiske organisationer

Med fleksikkerhedsdebatten i fuld sving, giver Det Europæiske Forum for Handicappede og Den Europæiske Stående Konference af Kooperativer, Fælles Selskaber, Foreninger og Fonde (CEP-CMAF), hvis medlemmer omfatter de største samfundsøkonomiske grupper i EU, deres opfattelse af tingene ...

<http://www.cepcmaf.org>

“Fleksikkerhed må ikke stave til usikkerhed”

Den sociale økonomi udgør næsten 10% af alle europæiske forretningsforetagender, og beskæftiger 9 millioner arbejdere. Den berører så godt som hele den europæiske befolkning.

Samfundsøkonomiske firmaer arbejder med en anden slags forretningsmodel end den dominerende kapital-baserede og viser, at det er muligt at behandle økonomiske, sociale og miljøhensyn på en regulær måde. De er sådan, fordi de står for solidaritetsværdier, social ansvarlighed, foreningsfrihed, demokratisk ledelse, medvirken og autonomi.

Hvis fleksikkerhed betyder ægteskab mellem fleksibilitet og tryghed, må mere fleksibilitet ikke betyde mindre tryghed. Hovedopgaven må være at forbedre arbejdsbetingelser og kvaliteten i beskæftigelse via en fortsat samfundsdialog. CEP-CMAF vil gerne påpege at permanente kontrakter er normen i samfundsøkonomien, selvom forskellige beskæftigelsessituationer måske passer bedre til andre slags kontrakter.

De samfundsøkonomiske forretningsforetagender må vise, hvad man kan gøre i fleksikkerhedsdebatten. De har hele tiden fundet en måde at kombinere jobskabelse, kvalitet i arbejde, økonomisk vækst, bånd til samfundet, konkurrenceevne, stærk tilknytning til og udvikling af samfundet, og til at skaffe social kapital. Det, der gør dem til noget særligt er deres investering i menneskelig kapital. Deres ekspertise har gjort de samfundsøkonomiske firmaer til de vigtigste spillere i at vedligeholde og udvikle sociale sammenhænge i EU.

Karin Pfluger
Den Europæiske Stående Konference af Kooperativer, Gensidige Selskaber, Foreninger og Fonde

“Fleksibilitet må knyttes til sikkerhed for at medføre virkelig indslusning”

Fleksibilitet kan være positivt for handicappede. Mange af dem er lukket ude fra arbejdsmarkedet, fordi arbejdspladser stort set mangler fleksibilitet. Flexibilitet i arbejdstimer kan, for eksempel, tillade folk med kroniske sygdomme, folk med mentale problemer, eller folk, der ikke kan arbejde fuldtids, at drage fordel af en fleksibel ordning af arbejdet. En tilpasset jobbeskrivelse vil give plads til en handicappet, eller en arbejder, der blevet handicappet.

På den anden side kan korttids arbejdskontrakter være en mulighed for starten på en karriere, eller for at komme tilbage til

jobbet efter en sygdomsperiode, da det kan give medarbejderen mulighed for at bevise sine evner overfor arbejdsgiveren, der ofte er meget tilbageholdende med at ansætte en handicappet person på grund af forudfattede meninger. Men, fleksibilitet må knyttes sammen med tryghed for at medføre virkelig integrering. Flekssikkerhed må ikke betyde dårligere betalte jobs, især ikke for mennesker, der har ekstra omkostninger fordi de bor i et utilgængeligt samfund. Hjælp til oplæring og til understøttelse bør være til stede imellem jobbene.

I mange europæiske lande mister en handicappet, der modtager understøttelse og finder et job, totalt retten til denne understøttelse. Desuden bør der være understøttelse til at dække de ekstra udgifter som en handicappet har (til transport, genoptræning, osv.), også når personen arbejder.

Carlotta Besozzi
Direktør for det Europæiske Handicap Forum

<http://www.edf-feph.org/>

Flekssikkerhed som midtpunkt for den europæiske debat

Kommissionen har meddelt, at en kommunikation om flekssikkerhed vil blive udgivet i slutningen af juni 2007, som skal indgå i Lissabon Strategien. Flekssikkerhed bliver defineret som en politiks strategi til at forbedre, samtidigt og meget bevidst, arbejdsmarkedets fleksibilitet, fagforeninger og arbejdsrelationer på den ene side, og tryghed (tryghed i beskæftigelse og indtægt) på den anden side. Tanken er at fleksibilitet og tryghed ikke bør anses som gensidigt at udelukke hinanden, men som gensidigt selvforstærkende.

Kommunikationen vil sikkert foreslå nogle muligheder således at hvert medlemsland kan indføre elementer af flekssikkerhed på linje med situationen i landet. Derefter vil den blive undersøgt af Ministerrådet og Europa Parlamentet, hvorefter medlemslandene vil

blive bedt om at indføre et sæt fælles principper ved slutningen af 2007.

Diskussionen startede tidligt i 2007 i forbindelse med kommissionens Grønne Papir om "Modernisering af arbejdslovene for at møde udfordringerne i det 21. århundrede". Man kan ikke forbavses over at interessenterne stadig er uenige om udfordringerne og hvordan man skal gribe dem an. Arbejdsgiverne går helt ind for, flekssikkerhed, mens fagforeningerne fokuserer på tryghed. De sociale NGO'er ønsker at udvide dialogen og opfordrer til at de foreslåede reformer styres af en forpligtigelse til at styrke den sociale sammenhæng.

Claire Champeix
EAPN Politisk medarbejder

Mere information om flekssikkerhed:

http://ec.europa.eu/beskæftigelse_social/beskæftigelse_strategy/flex_meaning_en.htm
(Europæiske Kommission)

Interessenternes stillingtagen:

<http://www.euractiv.com/en/socialeurope/labour-market-reforms/article-140843>

NYHEDER FRA PORTUGAL

Fattigdom i Portugal: "Portugal mangler stadig en kultur for indslusning"

europæisk sammenhæng ser det ud til, at Portugal stadigvæk er landet med den værste plads, hvad angår udbredelse, vedvarende og intensitet af fattigdom. Den sociale sammenhæng i Portugal fortsætter med at være truet af høje fattigdomsniveauer, uligheder i indtægtsfordelingen, høje niveauer af elever, der forlader skolen tidligt, stort antal af arbejdende fattige og en betydelig lønforskel for mænd og kvinder i den private sektor.

I et EU af 15 lande, var Portugal landet, med de største uligheder. År 2005 data fra EU – SILC

(EU statistikker over indkomster og levevilkår) viser et niveau for i - risiko - for - fattigdom på 20%, dvs. 2 millioner mennesker. Data fra ECHP for 2001 viser, at vedvarende-risikoen af fattigdomsniveauet (15%), den vedvarende risiko for børnefattigdom og for fattigdom for de ældre var højere end EU-25 gennemsnittet.

Selvom fattigdomsfænomenet er spredt ud over hele landet, ved man, at der findes nogle grupper, der er særligt udsatte:

- arbejdsløse;
- arbejdere med lave kvalifikationer og dårlig løn;
- ældre mennesker;
- ene-forældre familier;
- immigranter;
- børn og unge mennesker i farezonen;
- hjemløse;
- handicappede;
- etniske minoriteter.

Grundene til fattigdom er meget forskellige og indviklede. For Portugal, hænger det sammen med:

- traditionel fattigdom på landet;
- mangler i det nationale socialforvaltningssystem og omfordelingsordning;
- manglen på grundlæggende færdigheder;
- nye former for social udstødelse, såsom væksten i by- og forstadsområder, og nye risici grupper (ene-forældre, narkomaner, etniske minoriteter, immigranter).

En generel skitse af socialpolitikken i Portugal

Den Nationale Handlingsplan for 2006-2008 har 3 politiske prioriteter og fælles europæiske målsætninger:

- 1 – Bekæmp børns- og ældres fattigdom gennem foranstaltninger, der sikrer deres grundlæggende rettigheder og borgerskab.
- 2 – Korrigér manglerne i uddannelse, oplæring og kvalifikationer
- 3 – Overvind diskriminationen, forstærk integrationen af handicappede og immigranter.

De fleste af de nuværende foranstaltninger er svar på Fællesskabets retningslinjer modelleret efter andre

europæiske projekter til at bekæmpe fattigdom og social udstødelse. For nylig talte man om forskellige politiske foranstaltninger såsom de *Sociale Udviklings Kontrakter*. Det er nogle planer om indgriben, som en begrænset gruppe af partnere er blevet enige om, for at udvikle flere områder for social integration over en specifik tidsperiode. De *Nye Muligheders initiativ*, skal øge niveauerne for de grundlæggende kvalifikationer for voksne. *Solidaritets Supplementet for de ældre* er for pensioner til de over-65 årige, som sikrer dem en årlig minimumindkomst grundet på en reference fattigdomstærskel, der i 2006 var på 4.200 euros, *Pilot Projektet til at restaurere ældre boliger*, osv.

Det er NGOerne, der er de mest direkte engagerede i at gennemføre disse foranstaltninger. Men, endnu engang, var muligheden for at deltage i udviklingsprocessen en "tabt mulighed". EAPN Portugal er bekymret, og forventer at den sociale indslusningspolitik bliver ordentligt koordineret og at alle de relevante aktører (inklusive folk, der lever i fattigdom) bliver inddraget på alle regeringsniveauer.

EAPN Portugal tror, at det er nødvendigt at lægge vægt på *god regeringsførelse*, for at få en afgørende indflydelse på udryddelsen af fattigdom og social udstødelse. Det ville betyde

en politisk koordinering mellem de forskellige ministerier, der er involverede, en sammenhængende og effektiv formulering imellem de eksisterende politikker, og at mobilisere deltagelsen af alle relevante interessenter. På dette område, og udover ord og taler, mangler Portugal stadig en "kultur for indslusning".

Sandra Aroujo
EAPN Portugal

Spotlys på EAPN Portugal

EAPN Portugal opstod i 1991 og har i dag en decentraliseret struktur, der eksisterer i 18 distrikter i landet og har 686 medlemmer (461 sociale NGO'er og 225 enkelt medlemmer).

Denne oprindelige, decentraliserede form for netværk skaber plads til at civilsamfundet kan foretage specifikke aktioner på det lokale plan og gruppeplanet. De kan f. eks. fremme en kultur af forandring i forhold til den måde man ordner problemer på, og prøve på at ændre de traditionelle måder, udveksling af kundskaber og erfaringer, skabe betingelser for at udvise solidaritet og styrke deltagelsen af mennesker, der lever i fattigdom og social udstødelse i de initiativer, der er lavet for dem.

EAPN PORTUGALS AKTIVITETER

Information

At opbygge og støtte et struktureret handlings- og kommunikationsfelt er en af EAPN/Portugals vigtigste aktiviteter og sandsynligvis også den

vigtigste tjeneste organisationen tilbyder sine medlemmer.

Udgivelser

EAPN Portugal udgiver en lang række publikationer, der spænder over alt fra nationale og regionale informationsnyhedsbreve om løbende samfundsproblemer til undersøgelser, projektresultater og forskning.

Oplæring

Idet EAPN Portugal er anerkendt af Institutet for Kvalitet i Oplæring, udfører vi oplæringskurser grundlagt på en diagnose af de lokale, regionale og nationale oplæringsbehov og på en definition af målsætninger.

Forskning & Projekter

EAPN Portugal er ansvarlig for skitseringen, udviklingen og evalueringen af forskellige nationale og tværnationale projekter, som også bruges til at udvide organisationens kendskab til fattigdom og social udstødelse, så vel som til at opridsse mere effektive strategier til at tackle disse fænomener.

For mere information: <http://www.reapn.org>

EAPN Portugal fremlægger konkrete forslag til at forstærke

den sociale indslusningsstrategi for det portugisiske formandsskab

Den 9.-10. marts 2007, organiserede EAPN Portugal, sammen med og støttet af den portugisiske regering, Montepio Geral og Santa Casa da Misericórdia de Lisboa, finalen på initiativet kaldet "Fra Lissabon til Lissabon", der bragte internationale og portugisiske eksperter indenfor området fattigdom og social udstødelse sammen. Resultatet af dette initiativ er et sæt konkrete forslag til at hjælpe det kommende portugisiske formandsskab med at sætte kampen imod fattigdom og social udstødelse tilbage midt i hjertet af den europæiske dagsorden.

Generelle anbefalinger

1. Forstærkningen af den Europæiske Unions rolle i kampen mod fattigdom i den globale sammenhæng.
2. Forstærkning af fattigdomsdimensionen i de Nationale Reform Programmer (NRPs).
3. Strukturfondene skal bruges som en "drivkraft" i gennemførelsen af Lissabon Strategien og for at nå det overordnede mål om udryddelse af fattigdom.
4. Forstærkning af deltagelse for dermed at dygtiggøre regeringsniveauerne.

Specifikke anbefalinger

1. Nedsætte en europæisk anti-fattigdoms struktur (observatorium/agentur)
2. Indførelse af et nyt europæisk anti-fattigdomsprogram indenfor rammerne af den Åbne Koordineringsmetode, der er i stand til at styrke den sociale indslusningsstrategi og overvinde nogle af dets største hindringer.
3. Udarbejdelsen af en "pakke" af fælles minimumstandarder (understøttelse og tjenesteydelser) for at kunne effektivisere de sociale rettigheder.
4. En succesfuld forberedelse, organisering og opfølgning på det Europæiske År 2010 for udryddelsen af fattigdom

Det portugisiske formandsskab giver store forhåbninger

Siden år 2000 har den Europæiske Union været engageret i en proces med at lære af hinanden i kampen mod fattigdom og social udstødelse. Syv år senere står vi ved et vejkryds, og kigger tilbage på engagementet og hvad der blev opnået i forhold til ambitionerne og de forventede fremtidsmål. Samtidigt er vi konfronteret med den daglige realitet, at 78 millioner mennesker i EU står officielt ansigt til ansigt med byrden af fattigdom og social udstødelse, og med små udsigter til forbedringer af deres situation.

Og dog, det portugisiske formandsskab, der starter den 1. juli og slutter ved udgangen af 2007, vækker store håb. I de næste seks måneder vil Portugal lede den Europæiske Unions skæbne på et interessant tidspunkt, hvor en kombination af faktorer, kan være ekstremt favorable til at sætte social indslusning tilbage i centrum af de europæiske affærer og strategier.

For nylig fejrede EU 50 års dagen for Romtraktaten (den 25. marts). For øjeblikket mener man, at det "europæiske projekt" har behov for en ny impuls, der skal have en styrket social sammenhæng og solidaritet som hovedformål.

Man regner med at debatten om forfatningstraktaten vil komme op igen under det portugisiske formandsskab. Det vil være meget vigtigt for kampen mod fattigdom fordi, lige meget hvad resultatet bliver, må social sammenhæng være et af de områder der er fokus på.

Angående Lissabon Strategien, er det under det portugisiske formandsskab, at revideringsprocessen af de "integrerede retningslinjer" begynder. Det vil bestemt blive en udmærket mulighed for at styrke social indslusning og kampen mod fattigdommens omfang.

Sidst, men ikke mindst er 2007 det Europæiske År for Lige Muligheder for Alle. Dette heldige

sammenfald burde være endnu et element til at lette fremskridtet på det politiske område og rykke anti-fattigdomsstrategierne fremad.

For mere information om "Fra Lissabon til Lissabon" initiativet: www.reapn.org

Network News ønsker at skabe debat om specifikke emner. De bragte meninger udtrykker ikke nødvendigvis EAPNas Hvis du ønsker at kommentere indholdet i dette nummer, så send en e-mail til team@eapn.skynet.be

Redaktør: Fintan Farrell

Ansvarlig for udgivelsen: Audrey Gueudet

EAPN, Square de Meeûs – B-1050 Brussels

Tel. +32 2 230 44 55 – Fax: +32 2 230 97 33 – Email: team@eapn.skynet.be – Website: www.eapn.org

Med støtte fra den Europæiske Kommission